

РЕШЕНИЕ

№ 23431

гр. София, 10.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 01.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8080** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на М. П. К. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №97-00-102/11.07.2025г. на директора на Дирекция „Правнонормативна дейност и публични предприятия“ към Министерството на културата (МК).
Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, В ЧАСТТА на постановения отказ да му бъде предоставен достъп до информацията, поискана със Заявление с вх. №97-00-102/02.07.2025г. Оспорва извода на административния орган, че търсената информация: инициали на служителите, заедно с конкретната длъжност която заемат, завършено образование, професионален опит и стаж, представлява „лични данни“ по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679). Поддържа, че държавните служители, изпълняващи публични функции и особено служителите, които участват като експерти в съдебни производства, подлежат на обществен контрол. Сочи, че на интернет страницата на МК са оповестени имената и контактите на служителите в Дирекция „Авторско право и сродните му права“ и поради това смята за необоснован извода на ответния административен орган за „висок риск от идентифициране“ чрез инициалите на служителите. Смята, че информацията относно образованието, квалификациите и професионалния опит на лица, заемащи публични длъжности и длъжности в публичната администрация, е информация свързана с изпълнение на техните

служебни задължения, а не е част от личния им живот. Твърди, че след като служителите в Дирекция „Авторско право и сродните му права“ са идентифицирани чрез имената им на интернет страницата на министерството, то информацията за тяхната професионална квалификация няма да разкрие нови идентифициращи данни по смисъла на ЗЗЛД (§1, т.1 от Допълнителните разпоредби). Претендира, че по отношение на търсената информация е налице надделяващ обществен интерес, поради което и достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Оспорва и твърдението на административния орган, че информацията по въпрос №1 от заявлението за достъп не е налична, а е необходимо да бъде създавана по повод на направеното искане. Моли съда да отмени Решение №97-00-102/11.07.2025г., в частта на постановения изричен отказ и да задължи ответника да му предостави в пълен обем достъп до поисканата информация по Заявление с вх. №97-00-102/02.07.2025г. Доводи за незаконосъобразност на административния акт, в оспорваната му част, излага и в представено по делото писмено становище от 01.12.2025г. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото за държавна такса, както и на упълномощения адв. М. Л. да бъде присъдено адвокатско възнаграждение, на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата (ЗА).

Ответникът – ДИРЕКТОР на Дирекция „Правнонормативна дейност и публични предприятия“ към Министерството на културата, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. С. С. поддържа, че в частта на постановения отказ, оспорваното Решение е законосъобразно и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представено по делото писмено становище по същество на спора. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, съгласно представения списък.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На 02.07.2025г. жалбоподателят К. е сезирал министъра на културата с искане да му предостави достъп до информация свързана с участието на експерти от МК като вещи лица по дела, възложени от Прокуратурата на РБългария и/или от съдилищата в страната:

1) Списък на служителите на МК, назначени в Дирекция „Авторско право и сродните му права“, който да съдържа:

- инициалите на всеки служител;
- наименование на заеманата длъжност;
- наименование на длъжностното ниво, съгласно Единния класификатор на длъжностите в администрацията;
- минималните изисквания за заемане на съответната длъжност, както са регламентирани в нормативни актове или други вътрешни актове на МК (например длъжностни характеристики);

2) За всеки от посочените служители:

- образователна степен (напр. бакалавър, магистър, доктор);
- завършена специалност (напр. право, икономика, културология, информационни технологии);
- допълнителни квалификации, специализации или професионални обучения, в случай, че такива са отразени в трудовите досиета или друга официална документация, като се посочи наименованието на квалификацията/обучението и институцията, която е издала съответния документ;

3) Да се отрази в списъка и професионалният опит/стаж по специалността или в областта на авторското право и сродните му права, включително общият професионален стаж и стаж на заеманата или сходна длъжност в държавната администрация за всеки служител.

З. е обосновал своето искане за достъп до посочената информация с необходимостта да си

състави мнение и за предотвратяване и огласяване на незаконосъобразни практики при упражняването на държавна власт. Изложил е доводи, че предоставянето на исканата информация е в обществен интерес, тъй като осигурява прозрачност и отчетност при изпълнението на служебните задължения на държавни служители (експерти), които участват в процеса на правораздаване.

С оспорваното Решение на жалбоподателя е предоставен достъп до част от поисканата информация, като в табличен вид са посочени: наименованията на всички 11 бр. длъжности в Дирекция „Авторско право и сродните му права“ (Дирекция АПСР); съответните за всяка от тези длъжности: наименование на длъжностното ниво по Единния класификатор на длъжностите в администрацията (ЕКДА) и ниво по ЕКДА; минималните изисквания за заемане на съответните длъжности: образователна степен, ранг и професионален опит. В останалата част, по отношение на искането за достъп до информация, съдържаща инициалите на всеки от служителите в Дирекция „Авторско право и сродните му права“, наименованието на заеманата от всеки от тях длъжност, степента и вида на образованието на всеки от служителите, придобитите от тях допълнителни квалификации и специализации, както и придобитият опит и стаж, е постановен изричен отказ.

Според мотивите на административния акт, достъпът до информацията в пълния ѝ поискан вид би довел до реален риск от изтичане на лични данни, доколкото данните относно професионалното развитие на длъжностните лица и техните инициали лесно могат да бъдат обвързани с вече обявените на интернет страницата на МК имена и контакти на служителите на Дирекция АПСР. Обоснован е извод, че евентуалното снабдяване на заявителя с пълните данни на служителите, създава предпоставка за недобросъвестно използване на информацията извън посочената в искането цел – участието на експерти от Министерството като вещи лица по дела. Посочено е, че поисканата от заявителя информация се явява безпредметна по отношение на вече вписаните в списъците на съда вещи лица, доколкото същите кандидатстват по утвърден ред и условия, а информацията относно тяхната образователна степен, специалност, стаж и допълнителни квалификации се предполага, че вече е подадена и налична пред комисиите, утвърждаващи списъците. Допълнено е, че предоставянето на толкова подробни данни спрямо всички служители на Дирекцията няма да допринесе за по-добрата информираност на обществото относно организацията и функционирането на процеса по изготвяне на експертизи от вещи лица, както и че МК като работодател няма задължение и необходимост да събира данни относно допълнителни квалификации на служителите извън тези, които се изискват при назначаване на съответната длъжност. Изяснено е, че законът - чл.2 ЗДОИ, установява изискване търсената обществена информация да е налична, т.е. вече обективизирана на материален носител, респективно съхранявана на хартиен, електронен или друг носител, а не да се създава по повод направено искане. Въз основа на горните съждения, административният орган е приел, че исканата информация изцяло съдържа лични данни, които са защитени по силата на Закона за защита на личните данни и на Регламент (ЕС) 2016/679.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице, с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка

на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Решение №97-00-102/11.07.2025г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му. Компетентността на издателя на спорния административен акт се установява с приетата по делото Заповед №РД09-646/01.07.2025г. с която министърът на културата е възложил на директора на Дирекция „Правнонормативна дейност и публични предприятия“ да издава актове по ЗДОИ за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна.

Съдът намира, че в оспорваната му част на постановения изричен отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация, административният акт е в съответствие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с общественния живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица.

В случая няма спор между страните, че като централен орган на изпълнителната власт министърът е „задължен субект“ по смисъла на чл.3 ЗДОИ и следва да предоставя на гражданите достъп до обществена информация. Обществена обаче е не всяка информация, която по един или друг начин е свързана с МК, а само онази, която отговаря едновременно на двете законови изисквания: да е свързана с общественния живот в страната и да дава възможност на гражданина да си състави собствено мнение относно дейността на задължения по закон субект. В случая тези характеристики на исканата информация не са налице доколкото търсената информация е неотнositима към дейността на задължения субект. Според заявеното в искането за достъп от жалбоподателя К. търсената информация касае „... участието на експерти от Министерството на културата като вещи лица по дела, възложени от Прокуратурата на Република България и/или от съдилищата в страната:“. Дейността на МК, както и на министъра, като задължени субекти по ЗДОИ не е свързана по никакъв начин с вещите лица в досъдебната и в съдебната фаза на производствата. Статутът на вещите лица е регламентиран в Закона за съдебната власт (ЗСВ) – Глава двадесет и първа. Съгласно чл.398, ал.1 ЗСВ за всеки съдебен район на окръжен и на административен съд се съставят списъци на специалистите, утвърдени за вещи лица и за преводачи, които се утвърждават от комисии в състав, определен в съответствие с чл.401, ал.1 ЗСВ. Към Министерството на правосъдието се създава Информационна система "Единен регистър на вещите лица", която съдържа данните, вписани в списъците на специалистите, утвърдени за вещи лица по чл.398, ал.1 и ал.2. Данните се въвеждат в регистъра по разпореждане на съответните административни ръководители в органите на съдебната власт незабавно след утвърждаването на списъците (чл.402а ЗСВ). Условието на които трябва да отговарят специалистите, утвърдени за вещи лица, както и редът и условията за предложения за включване и за промени в списъците на специалистите, утвърдени за вещи лица, се уреждат в наредба, издадена от министъра на правосъдието, съгласувано с пленума на Висшия съдебен съвет (ВСС) – Наредба №Н-1/14.02.2023г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица (Наредба №Н-1/2023г.). От анализа на цитираните норми следва еднозначен извод, че дейността на министъра на културата не е свързана с определянето и утвърждаването на списъка на вещите лица, извършващи експертизи в гражданското, наказателното или административното производство. Следователно поисканата информация относно длъжностите, образователната степен, завършена специалност и допълнителни квалификации, специализации или

професионални обучения на служителите в Дирекция „Авторско право и сродните му права“, макар и да се съхранява в МК, не може да послужи на жалбоподателя да си състави собствено мнение за дейността на министъра на културата или на МК като задължен субект. Съдът споделя разбирането, че не формалните белези, а съдържанието на информацията е релевантно за определяне на качеството ѝ като обществена и с оглед на това за наличието на законово задължение за предоставянето ѝ.

Съдът намира за основателни и останалите доводи на административния орган за отказа да предостави търсената информация. Един от принципите, въз основа на които се търси и предоставя обществена информация е осигуряването на законност в рамките на този процес. При това законът – чл.2, ал.5, изрично установява, че той не се прилага за достъп до лични данни. Според определението, дадено в чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 "лични данни" е всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е определено като лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. В случая, поисканият списък на служителите, съдържащ инициалите на всеки от тях, в съчетание с данни, позволяващи идентификация, образователна степен, специалност, допълнителни квалификации и професионален опит, са данни относно конкретна социална идентичност и в този смисъл безспорно представляват лични данни на тези лица съгласно чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Това е така и доколкото поисканата от заявителя информация лесно може да бъде обвързана с обявените на интернет страницата на МК имена и контакти на служителите на Дирекция АПСП.

Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публичноправните субекти във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност. Търсената информация, в частта относно списък с инициалите на служителите, в съчетание с данни, позволяващи идентификация, цели обслужването на лични интереси, хипотетично не е изключена и злоупотреба с лични данни на лицата, каквато не е легитимната цел по чл.2, ал.1 ЗДОИ. Същият факт обуславя необоснованост за "надделяващ обществен интерес". По своята същност, тази информация не може да допринесе за формиране на собствено мнение на гражданите относно дейността на Дирекцията, поради което тя не съставлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ. По силата на изрична законова делегация достъпът до тази информация е уреден в нормите на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679.

По изложените доводи съдът приема, че жалбата срещу Решение №97-00-102/11.07.2025г. на директора на Дирекция „Правнонормативна дейност и публични предприятия“ към Министерството на културата, е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на

правната помощ, определя размер на възнаграждението - 110 (сто и десет) евро.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. К. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №97-00-102/11.07.2025г. на директора на Дирекция „Правнонормативна дейност и публични предприятия“ към Министерството на културата, по Заявление за достъп до обществена информация от 02.07.2025г.

ОСЪЖДА М. П. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на културата, представлявано от министъра, с адрес: [населено място], [улица], сумата 110 (сто и десет) евро - разноси по адм. дело №8080/2025г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова